

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಜ್ಞಾನದಿನದ ದಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಚಾರಸಾಗರ ಮಧನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ದಾನದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳತ್ತಿರೆಂದರೆ ಮಧನವು ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸದಾ ತಮ್ಮನ್ನು ಆರೋಗ್ಯವಂತವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧನವೇನಾಗಿದೆ?

ಉತ್ತರ: ಸದಾ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ನಿರೋಗಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು, ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಏನೆಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನದ ಹುಲ್ಲು(ಮುರುಂ) ಸಿಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಸೇವಿಸಿದನಂತರ ಮೆಲುಕು ಹಾಕಬೇಕು ಅಥಾದ ಮಧನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಧನ ಮಾಡುವ ಅಥಾದ ಜೀಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹವ್ಯಾಸವಿದೆಯೋ ಅವರು ರೋಗಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಂದಿಂದ ವಿಕಾರಗಳ ಕಾಯಿಲೆಯಲ್ಲವೋ ಅವರೇ ಸದಾ ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಗೀತೆ: ನೀವು ಶ್ರೀತಿಯ ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಿರಿ.....

ಓಂಶಾಂತಿ. ಮಕ್ಕಳು ಗೀತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಿ. ಮನುಷ್ಯರು ಯಾವುದೆಲ್ಲಾ ಗೀತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅವರು ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಏನೆಲ್ಲವನ್ನು ಖದುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದರೆಯೋ ಅದರಿಂದ ಯಾರದೇ ಕಲಾಂಜವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಅಕಲಾಂಜವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಸರ್ವರ ಕಲಾಂಜಕಾರಿಯು ಈಶ್ವರನೊಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ನಮ್ಮ ಕಲಾಂಜ ಮಾಡುವವರು ಈಗ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಕಲಾಂಜದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನೀವು ಭಾರತವಾಸಿಗಳ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಕಲಾಂಜ ಮಾಡುವವರು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಎಲ್ಲರ ಕಲಾಂಜವಾಗಿತ್ತು, ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸುಖಾಮದಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ ಆಗ ಉಂದ ಆತ್ಮರೂ ಶಾಂತಿಧಾಮದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಇದು ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲದೆ ಆದರೆ ಜ್ಞಾನದ ಅಂಶವು ಜಾರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ಣಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಒಂದುಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಆದರೆ ಈಗಿನ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಅಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣಿಗಳು (ಹನು) ಹುಲ್ಲನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಾ ಇರುತ್ತವೆ. ನಿಮಗೂ ಸಹ ಭೋಜನ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ನೀವು ಇಡೀದಿನ ಅದನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೂ ಇಡೀದಿನ ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಹುಲ್ಲು ಸಿಗುತ್ತದೆ- ಯೋಗ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ. ದಿನವಿಡೀ ಇದರಮೇಲೆ ವಿಚಾರಸಾಗರ ಮಂಧನ ನಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಯಾರಿಗೆ ಸರ್ವಿಣಿನ ಉಮ್ಮೆಂಗವಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ವಿಚಾರ ಸಾಗರ ಮಂಧನ ಮಾಡಿ ಏನು ಮಾಡುವರು! ಉಮ್ಮೆಂಗವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲಕೆಲವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಧನವನ್ನು ದಾನ ಮಾಡುವ ಉಮ್ಮೆಂಗವಿರುತ್ತದೆ, ಗೋಶಾಲೆಯಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರು ಹೋಗಿ ಗೋಪುಗಳಿಗೆ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅದೂ ಪುಣ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಹುಲ್ಲನ್ನು ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಮೇಲೆ ವಿಚಾರಸಾಗರ ಮಂಧನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಬುಷಿಯಲ್ಲರುತ್ತಿರಿ ಮತ್ತು ಸರ್ವಿಣಿನ ಉಮ್ಮೆಂಗವೂ ಇರುವುದು. ಕೆಲವರು ಒಂದು ಬೋಗಸೆಯಷ್ಟು ತುಂಬಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಒಂದು ಹನಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಸಹ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವರ್ಗದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುವುದು. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಸಾಗರವನ್ನೇ ಸುಂಗಿಜಿಡಬೇಕು. ಕೆಲವರಂತೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗ್ರಹಿಸಿಬಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಒಂದು ಹನಿಯಷ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಎಷ್ಟೇಷ್ಟು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವರೂ ಅಷ್ಟು ಶೈಂಷ್ಟಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬಾಕಿ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹನಿಯಷ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ಒಂದುಜಡುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಶರೀರಜಡುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಗಂಗಾಜಲವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಕೆಲವರ ಮನೆಯಲ್ಲ ಗಂಗಾಜಲವನ್ನೇ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಕುಡಿಯಬಹುದು? ಗಂಗೆಯಂತೂ ಹರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಪೂರ್ಣ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಮಗಾಗಿ ಗಾಯನವಿದೆ- ಇಡೀ ಸಾಗರವನ್ನೇ ಸುಂಗಿಜಟ್ಟರು ಎಂದು. ಯಾರು ಜ್ಞಾನಸಾಗರನ ಬಂಧಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆಯೋ, ಹೆಚ್ಚು ಸರ್ವಿಣ್ಣ ಮಾಡುವರೋ ಅವರೇ ರುದ್ರಮಾಲೆಯಲ್ಲ ಪೋಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಎಷ್ಟೇಷ್ಟು ಗ್ರಹಿಸುವರೋ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರ ಕಲಾಂ

ಮಾಡುವರೋ ಅವರು ಪದವಿಯನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವರೋ ಅಷ್ಟು ಖಚಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಧನವಂತರಿಗೆ ಖಚಿಯಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಯಾರ ಬಳಯಾದರೂ ಬಹಕ ಧನವಿರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲೀಜು, ಧರ್ಮಶಾಲೆ, ಮಂದಿರ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಖಚಿಯೂ ಇರುವುದು. ಇಲ್ಲಂತೂ ಅವಿನಾಶಿ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿವೆ, ಇದು 21 ಜ್ಯೈಗಂಜಗಾಗಿ ಅವಿನಾಶಿ ವಜಾನೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಇದನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದಾನ ಮಾಡುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಒಕ್ಕೆಯ ಪದವಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬಾಬಾ, ನಮಗೆ ನೌಕರಿಯನ್ನು ಜಟ್ಟು ಈ ಆತ್ಮಿಕನೆಂಬೆಯಲ್ಲ ತೊಡಗೋಣವೆಂದು ಮನಸಾಗುತ್ತದೆ, ಪ್ರೌಜಿಕ್ಕರ್ ಪ್ರದರ್ಶನಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಾಕಡೆ ಸರ್ವಿಣ್ಣ ಮಾಡೋಣ ಎನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೆಲಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಒಂದು ಹಣಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ನಹ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಿಜಡುವುದು. ಸರ್ವಿಣ್ಣಿನ ಬಹಕ ಉಮ್ಮೆಂಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಾಕಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಂದೆಯು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ವಿಣ್ಣಿನ ಜೊತೆಗೆ ಗುಣಗಳೂ ಇರಬೇಕು. ಕ್ರೋಧವಿರಬಾರದು, ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲಾಸ-ಸುಲ್ಲಾಸ ಸಂಕಲ್ಪಗಳು ಬರಬಾರದು. ವಿಕಾರಗಳ ಯಾವುದೇ ಕಾಯಲೆಯಿರಬಾರದು. ಆರೋಗ್ಯವಂತರೆಂದು ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಯಾರು-ಯಾರು ಒಕ್ಕೆಯ ಮಹಾರಧಿಗಳಿಂದು ಗಾಯನವೂ ಆಗುತ್ತದೆ, ಇದನ್ನು ಅವರು ಅಸುರರು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳ ಯಿದ್ದವೆಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದೇವತೆಗಳ ಜಯವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಮ್ಮದು ಪಂಚವಿಕಾರರೂಪಿ ಅಸುರರೊಂದಿಗೆ ಯಿದ್ದವಿದೆ, ಮತ್ತು ಯವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಅಸುರಿ ಮನುಷ್ಯರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಲ್ಲಿ ಅಸುರಿ ಸ್ವಭಾವವಿದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಅಸುರರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಂಬರ್ ವನ್ ಅಸುರಿ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ- ಕಾಮವಿಕಾರ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ನಹ ಇದನ್ನು ಜಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೊಂಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಸುರಿಗಳನ್ನು ಜಡುವುದರಲ್ಲ ಪರಿಶ್ರಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಗೃಹಸ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಅಸುರಿ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಜಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರವಾಗುವುದರಿಂದ ಮುಕ್ತಿ-ಜಳವನ್ನುಕ್ಕಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಾಟಿಯಿದೆ! ಅವರಂತೂ ಮನೆ-ಮತ್ತವನ್ನು ಜಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೊಂಗುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರಾಟಿಯೆನೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಜಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಹೊಳ್ಳುವ ಎಷ್ಟು ಒಕ್ಕೊಕ್ಕೆಯ ಮಾತುಗಳವೇ. ಅವರಂತೂ ಕೇವಲ ಜಿತ್ರಗಳ ಶೋ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೇವಲ ಜಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದರಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಂದಿ ಹೊಂಗುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಲಾಭವೆನೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ ಈ ಜಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಜ್ಞಾನವಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಕಷ್ಟು ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ಈ ಜಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಜ್ಞಾನವಿದೆ, ಇದರಿಂದ ಬಹಕ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಲೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಯಾವುದೇ ಮಾತ್ರಿಲ್ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಬರೆಯುವವರ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲ. ಅವರಾದರೆ ಜಿತ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ರಚಿಸಿರುವವರ ಹೆಸರು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಜಿತ್ರಕಾರರಿಗೂ ಬಳುವಳಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಇಷ್ಟನ್ನು ತಿಳಿದುಹೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ- ಹಾ! ತಂದೆಯನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟ ಹೇಳಿದರೂ ನಹ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗುವರು. ಪ್ರಜೆಗಳಂತೂ ಅನೇಕರು ತಯಾರಾಗುವರು. ನಾನು ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಯಾರಿಗಾದರೂ ಒಂದುಹನಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಪ್ರಗಂಧಲ್ ಬಂದುಜಡುತ್ತಾರೆ.

ನೀವು ತಿಳಿದುಹೊಂಡಿದ್ದೀರಿ- ಪ್ರದರ್ಶನಿ, ಮೇಳಗಳಿಂದ ಅನೇಕರ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಶ್ವರನು ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೆ. ನಿಮ್ಮದೂ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಿಜಾರ ಸಾಗರ ಮಂಧನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ಸ್ವಲ್ಪತ್ಯಿಯಲ್ಲ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರಿ ಆಗ ಬಹಕ ಲಾಭವಾಗುವುದು. ಉಲ್ಲಾಸ-ಸುಲ್ಲಾಸ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಿವಿಯಿಂದ ಜಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ನಿಮಗೆ ಬಹಕ ಒಕ್ಕೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಂಬರ್ ವನ್ ಮುಖ್ಯಮಾತು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ - ಯಾರಿಗೇ ಇರಲ ತಂದೆಯ ಪರಿಜಯ ಕೊಡಿ. ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ ಅವರೇ ಸರ್ವಪ್ರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ಇಂತಹವರು ಅನೇಕರಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿರಿ, ತಾವಂತೂ ಬಹಕ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಮಾತ್ಮೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಬೆರಜನ್ನು ಮೇಲೆ

ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲರ ಕಲಾಂಕಾರಿ ಮೇಲರುತ್ತಾರೆ. ನಿಂವಾತ್ಸರೂ ಸಹ ಅಳ್ಳಯೇ ಇರುತ್ತಿರೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಜ್ಞಾನದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಿಂವು ಈಗ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿನುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೀ, ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಈ ಶರೀರವು ಹೆಚ್ಚಿಯದಾಗಿಜಟ್ಟದೆ. ಸತ್ಯ-ತ್ರೈತಾಯಿಗದಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ವಸ್ತೆವಿತ್ತು, ಈಗ ಈ ಸವೆದುಕೊಳ್ಳಿರುವ ವಸ್ತೆವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಧರಿಸುತ್ತಿರೆ! ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ತಿಳಿಸಿದಾಗಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಈಗ ನಿಂವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರೆ- ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುವವರು ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಸಾಗರವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವರೋ ಅವರೇ ವಿಜಯಮಾಲೆಯ ಮಣಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರೇ ಸದಾ ಸರ್ವಿಂಸಿನಲ್ಲ ತತ್ತ್ವರಿರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ರುದ್ರಮಾಲೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮರಳ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಂದ ಬಂದಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅಳ್ಳಗೇ ನಂಬರ್‌ವಾರ್ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಹಿಂದೆ-ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾಟಕದಲ್ಲ ಹಾತ್ತಿಧಾರಿಗಳ ಹಾತ್ತಿಪು ಸಮಯದಲ್ಲ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರು ಹಾತ್ತಿಧಾರಿಗಳದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರು ನಂಬರ್‌ವಾರ್ ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಸಮಯದಲ್ಲ ಬರತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬೇಳಕ್ಕಿನ ನಾಟಕವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟದೆ. ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವದಲ್ಲ ನಾವಾತ್ಸರು ಜಿಂದುರೂಪದಲ್ಲರುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲ ಮತ್ತೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಂದು ಆತ್ಮ ಜಿಂದುವೆಲ್ಲ! ಇಷ್ಟು ದೋಡ್ಡ ಶರೀರವೆಲ್ಲ! ಆತ್ಮಪು ಎಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಜಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಬ್ರಹ್ಮಮಹಾತತ್ವವು ಎಷ್ಟು ದೋಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವಕ್ಕೂ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಎಷ್ಟೂಂದು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ತಲುಪಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೂಂದು ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಅದು ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ವಿಜ್ಞಾನದ ಅಭಿಮಾನವು ಎಷ್ಟೂಂದಿದೆ, ಏನೂ ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ಆಕಾಶವೇ ಆಕಾಶ, ಹಾತಾಳವೇ ಹಾತಾಳ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿರುವ ಕಾರಣ ಜಂಡ್ರಗ್ರಹದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಪಂಚವಿರಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಡ್ರಾಮಾದಲ್ಲ ಅವರದೂ ಹಾತ್ತಿವಿದೆ, ಲಾಭವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೆಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೂಂದು ಲಾಭವಿದೆ! ಬಾಕಿ ಜಂಡ್ರಗ್ರಹದಲ್ಲಾದರೂ ಹೋಗಣ, ಭೂ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಭಸ್ತುವನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆಯಿಲ.... ಇದರಿಂದೇನು ಲಾಭ! ಈಗಂತೂ ನಾವು ಬೇಳಕ್ಕಿನ ತಂದೆಯಿಂದ ಬೇಳಕ್ಕಿನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ವಿಶ್ವದ ಜರಿತ್ರೆ-ಭೂಗೋಳವು ಪುನರಾವರಣನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಜಕ್ಕವು ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲ ಮೊದಲು ಸ್ವರ್ಣಿಂಘಭಾರತವೇ ಇತ್ತು, ಭಾರತವಾಸಿಗಳೇ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೆಕರಾಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಬಂಡದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವಂತೂ ನಂತರದಲ್ಲ ವೃಧಿಯಾಗಿದೆ. ಹೊಸ-ಹೊಸ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪಕರು ಬಂದು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅವರು ಯಾರದೇ ಸದ್ಗತಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೇನು ಗಾಯನವಿರುವುದು! ಮುಕ್ತಿಧಾಮದಿಂದ ಹಾತ್ತಿವನ್ನಭಾನ್ಯಾಸಲು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿರಬೇಕು - ಈ ಆವಾಗಮನದ ಜಕ್ಕದಲ್ಲ ಬರುವುದಾದರೂ ಏಕೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲ ಬರಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪುನರ್ಜಣನ್ನಾವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪುನಃ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇದು ಮಾಡಿ-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಡ್ರಾಮಾದ ಜಕ್ಕವಾಗಿದೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪಷಣಗಳ ನಾಟಕವು ಯಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಅನಾದಿ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಈಶ್ವರಿಯ ಅಲೆಯಿಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ರಚಯಿತ ಮತ್ತು ರಚನೆಯ ಯಾವ ಅಲೆಯಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿಚಕ್ರವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಪುರಣಾಧಿ ಮಾಡುವ ಮನುಷ್ಯರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸೃಷ್ಟಿಚಕ್ರವು ಹೇಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿಜಾರ ಯಾರಿಗೂ ಇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಯ ಜಿತ್ತವು ಶಿವಲಂಗದಾಗಿದೆ. ಖಾದನು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಂತರ ಅವರದು ನೆನಪಾಧಿವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲು ಶಿವನ ಪೂಜೆಯು ಆರಂಭವಾದಾಗ ವಜ್ರದ ಅಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗ ಭಕ್ತಿಯು ರಜೋ, ತಮೋ ಆಗಿಜಡುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಕಲ್ಪನ ಅಂಗವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶಿವತಂದೆಯು ವರ್ಜುದಿಂದ ಕೂಡಿಲ್ಲ ಅವರು ಒಂದು ಜಂಡುವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ, ನಾವು ವರ್ಜುದ ಶಿವಾಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಸೋಮನಾಥನ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ಜಂಡುವನ್ನಿಷ್ಟರೆ ಅದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅನ್ವೇಷಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಒಳೆಷ್ಟುಕೊಂಡು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ, ವಿನಾಶಕ್ತಾಗಿಯೇ ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾಡಲು ಈ ವಿದ್ಯೆತ್ವ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಮಣಿನ ದೀಪಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ, ಸ್ವಲ್ಪದರಳಿಯೇ ಖಣಿಯಾಗಿಜಡಬೇದಿ, ಜೆನ್ನಾಗಿ ಧಾರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಾಗರವನ್ನೇ ಗ್ರಹಿಸಿರಿ. ಯಾರು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಸರ್ವಿಣಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರು ಒಳೆಯ ಪದವಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ದಿನ ಖಣಿಯ ನಶೀಯೇರಿರಬೇಕು. ಇದಂತೂ ಇಂಥಂತೆ ಇಂಥಂತೆ ಪ್ರಪಂಚವು ಸಮಾಷ್ಟಿಯಾಗಲೇಬೇಕು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಯಾರಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳದೆ, ಅದರಳಿಯೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸರ್ವಿಣಾ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಸುತ್ತಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ವಿದೇಶದ ಮೂಲೆ-ಮೂಲೆಯವರೆಗೂ ಇದು ಅರ್ಥವಾಗಬಾ, ಈ ಹಣಿಯ ಜಿತ್ತದಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ತಂದೆಯು ಬರುವುದೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪುನಃ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ರಾಜ್ಯಮಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತವು ಪ್ರಾಚೀನ ದೇಶವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬಹಳ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತವು ಹೇಗಿತ್ತು, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪವಿತ್ರದೇವಿಯರಿದ್ದರು ಎಂದು ಬಹಳ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ- ತಂದೆಯಿಂದ ನಾವು 21 ಜ್ನಾಗಳ ಪ್ರಾಲಭ್ಬವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ತಂದೆಯು ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲ ದೈಹಿಕಿಯ ಕಾಲನ್ನು ಒತ್ತಿದರು ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ಮಕ್ಕಳೇ, ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡಿ ಅಲೆದಾಡಿ ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದಿರಿ, ನಾನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ದಳಿವನ್ನು ದೂರಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಮೋಸಹೋಗುತ್ತಾ ಹತಿತರಾಗಿಜಟಿದ್ದಿರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ದಳಿವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಮತ್ತೆಂದೂ ನೀವು ದುಃಖವನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ದುಃಖದ ಹೆಸರಿರುವುದಿಲ್ಲ ಬಾಕಿ ಪುರುಷಾಧಿಕಾರಿ ಮಾಡಿ ಶೈಂಷಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಳೆಯ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದರೆ ಇವರು ಹಿಂದಿನಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಳೆಯ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ! ಗಾಯನವಂತೂ ಆಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಆದರೆ ಇವರು ಯಾವಾಗ ಪುರುಷಾಧಿಕಾರಿ ಮಾಡಿ ಈ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಂದೆಯು ನಿಮಗೆ ಇಂತಹ ಕರ್ಮವನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಒಳೆಯ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿ ಶೈಂಷಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ ಎಂದು ನಿಮಗೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರ ಕರ್ಮವು ವಿಕರ್ಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂತೂ ಸ್ವರ್ಗವಿರುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಕರ್ಮವು ಅಕರ್ಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲ ಈ ಜ್ಞಾನವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ಕರ್ಮಗಳ ಗುಹ್ಯಗತಿಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಒಳೆಯ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವರೋ ಅವರು ಒಳೆಯ ಘಲವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕರ್ಮಕ್ಕೆಲ್ತವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ಬಹಳ ಒಳೆಯ ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಸೇವೆಯದೇ ಜಿಂತನೆಯರುತ್ತದೆ. ಬಾಬಾ, ನನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕೊರತೆಯದೆಯೇ ಎಂದು ಕೆಳಜುತ್ತಾರೆ. ಸೇವೆಯನ್ನಂತೂ ಎಷ್ಟು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿರಿ, ಸೇವೆಯು ವೃಧಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇರುವುದು. ಸೇವೆ ಮಾಡುವರು ತಯಾರಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದೇ ಧೈಯವಿದೆ- ಇನ್ನು ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳದೆ. ಈಗ ಇಂತಹ ಪುರುಷಾಧಿಕಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಶೈಂಷಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಈ ಜ್ಞಾನದ ಹುಲ್ಲನ್ನು ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇದನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಾ ಇರಿ ಆಗ ಧಾರಣೆಯ ಪಕ್ವ ಆಗಿರುವುದು ಮತ್ತು ಖಣಿಯ ನಶೀಯೇರುವುದು. ಬಹಳ ಸರ್ವಿಣಾ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅನೇಕರಿಗೆ ಸಂದೇಶ ಕೂಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವು

ಪ್ರೇಗಂಬರನ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೇಗಂಬರರಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಒಂದುದಿನ ದೊಡ್ಡ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಜಿತ್ತಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ವಿದೇಶದವರೋಗೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಹೋಗುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೆ. ಇದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಜ್ಞಾನ ಎಂದು ಜಿತ್ತಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಬಾಕಿ ನೆನಹಿನದೇ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಭಾರತವಾಸಿಗಳೇ ಪರಿಶ್ರಮಪಡುತ್ತಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ತಂದೆಯು ಯಾವ ಒಕ್ಕೊಳ್ಳಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಸಾಗರ ಮಧನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅನೇಕರ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉಲ್ಲಾ-ಸುಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕವಿಂಬಿಂದ ಕೇಳಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕವಿಯಿಂದ ಜಡಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ಯಾವುದೇ ಆಸುರಿ ಸ್ವಭಾವವಿದೆಯೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಜಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಯಾವ ಜ್ಞಾನದ ಹುಲ್ಲನ್ನು(ಮುರುಳ) ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಿರಬೇಕು.

ವರದಾನ: ಲೈಂಗಾಹೋನ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮೂಲಕ ಹಾಪಕಮುಂಗಳನ್ನು ಸಮಾಹಿ ಮಾಡುವಂತಹ

ಪುಣ್ಯತ್ವ ಭವ

ಎಲ್ಲ ಲೈಂಗ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಹಾಪಕಮುಂಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸದಾ ಲೈಂಗಾಹೋನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಮಾಯೆಯು ಯಾವುದೇ ಹಾಪಕಮುಂವನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸದಾ ಪುಣ್ಯತ್ವರಾಗಿಜಡುತ್ತೀರಿ. ಪುಣ್ಯತ್ವರು ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವುದೇ ಹಾಪಕಮುಂವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಹಾಪವಾಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲ ತಂದೆಯ ನೆನಹಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಧೃಡಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ- ನಾನು ಪುಣ್ಯತ್ವನಾಗುತ್ತೇನೆ, ಹಾಪವು ನನ್ನಮುಂದೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸ್ವಪ್ಷ-ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಪವನ್ನು ಬರಲುಬಿಡಬಾರದು.

ಸ್ತೋತ್ರಗಳ್ನೇ:- ಯಾರು ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಧೃಶ್ಯವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆಯೋ, ಅವರೇ ಸದಾ ಹಣಿತವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ